

Skatteministeriet

11. februar 2022
J.nr. 2022 - 925

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 256 af 18. januar 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Jeppe Bruus

/ Rikke Kure Wendel

Spørgsmål

Spørger er bekendt med situationen for en borger: Start januar 2022 søger far, samværsforælder, om deling af børne- og ungedydelsen. I 13 år har far og mor haft børnene ligeligt delt, hvor de har praktiseret en 7/7-ordning som også er stadfæstet ved dom. Far har igennem årene betalt i hvert fald ligeså meget til børnene som mor, og mor har aldrig ville dele børne- og ungedydelsen med far. Far har, for at undgå konflikter som skulle ramme børnene, bøjet sig for mor, og far har derfor på sidelinjen fulgt lovforslaget og lighedeling af børne- og ungedydelsen gennem behandlingerne, og set frem til, at man – når man praktiserer en 7/7-ordning – kunne få delt børneydelsen ligeligt fra januar 2022. Udbetaling Danmark skriver, at far – jf. den nye lovgivning der umiddelbart skulle ligestille forældre, der ikke bor sammen, men som har børnene boende lige meget – skal have børnene i minimum 9 dage ud af 14, før han kan få del i børneydelsen. Altså, samværsforælder (her far) skal have børnene i minimum 9 ud af 14 dage, for at kunne få del i børneydelsen, hvilket ingen mening giver, for så ville samværsforælder i langt de fleste tilfælde være bopælsforælder.

Denne nye ordning, skulle være lavet for at tilgodese de familiemønstre, vi ser i dag.

Denne nye ordning skulle ligestille forældre, hvor børnene bor lige meget hos begge parter. Samtlige partier var/er enige i, at forældre der ikke bor sammen, skal ligestilles, hvis børnene bor lige meget hos begge parter.

Vil ministeren på den baggrund redegøre for, hvordan man kan tale ligestilling, når man fortsat sætter samværsforælder i en ringere økonomisk situation, selvom samværsforælder har børnene i en 7/7-ordning? Endvidere bedes redegjort for, hvorfor lovgivningen er udformet, således at samværsforælder skal have børnene boende i mindst 9 ud af 14 dage, for at kunne få del i børne- og ungedydelsen, når Familieretshuset oftest indgår aftale med forældre om, at der hvor barnet opholder sig mest, skal barnet have sin bopæl, og der hvor barnet opholder sig mest, er så hos det man kalder bopælsforælder.

Svar

Den 1. januar 2022 trådte nye regler for udbetaling af børne- og ungedydelsen i kraft. Med de nye udbetalingsregler ligestilles forældre med fælles forældremyndighed, idet børne- og ungedydelsen fra 1. januar 2022 som udgangspunkt udbetales med halvdelen til hver. Dette gælder, uanset om forældrene er samboende eller ej.

Lighedelingen af børne- og ungedydelsen er en del af *Aftale om ét samlet familieretligt system* fra marts 2018 indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Lovforslaget om lighedelingen blev oprindeligt fremsat i 2019 (L 224 (2018-19)), men forslaget bortfaldt som følge af udskrivelsen af valget i 2019. I forbindelse med behandlingen af L 224 blev der fra flere sider udtrykt bekymring for, at de delte familier, der havde indrettet sig efter de gældende regler, skulle være omfattet af lighedelingen.

På den baggrund blev det efter inddragelse af aftalepartierne besluttet, at det efterfølgende (gen)fremsatte lovforslag (L 31 (2020-21)) skulle indeholde den nedenfor

beskrevne overgangsordning. L. 31 blev den 10. december 2020 vedtaget enstemmigt af Folketinget.

De særlige overgangsregler har til formål at tilgodese, at familier, der var delt inden de nye regler trådte i kraft, som udgangspunkt har indrettet sig på, at børne- og ungeydelsen udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver. Overgangsordningen gælder for de forældremyndighedsindehavere, der ikke har været registreret på samme bopælsadresse i hele perioden fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021. Den konkrete periode er fastsat af administrative hensyn.

Hvis forældremyndighedsindehaverne er omfattet af overgangsordningen, vil den ene forældremyndighedsindehaver fortsætte med at modtage hele børne- og ungeydelsen. Forældremyndighedsindehaverne kan dog aftale, at børne- og ungeydelsen skal ligestilles. Berettigelsen til den fulde børne- og ungeydelse efter overgangsordningen kan ophøre, fx ved at den anden forældremyndighedsindehaver ved en samværsafgørelse eller et forlig dokumenterer, at barnet skal være i mindst 9 ud af 14 dage hos denne, hvorefter denne forældremyndighedsindehaver vil modtage den fulde ydelse, ligesom i de tilfælde, der ikke er omfattet af overgangsordningen.

Ændres udbetalingen af børne- og ungeydelsen, vil forældremyndighedsindehaverne opføre sig med at være omfattet af overgangsordningen, og det vil ikke være muligt at blive omfattet af ordningen på ny.

Som nævnt kan den fulde ydelse udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne. Det er en betingelse, at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Reglerne er udformet med henblik på et samspil med reglerne om børnebidrag. En forælder kan pålægges at betale børnebidrag til den forælder, barnet bor hos. Forældrene kan selv indgå aftale om børnebidrag. Kan forældrene ikke blive enige, træffer Familieretshuset eller familieretten afgørelse om børnebidrag efter ansøgning herom. Har forældrene en 7/7-ordning eller 8/6-ordning, vil der normalt ikke blive fastsat børnebidrag.

En forælder, der er pålagt at betale børnebidrag, har ikke pligt til at deltage i forsørgelsen af barnet ud over bidraget og de almindelige udgifter, der følger med samvær med barnet. En forælder, der er pålagt at betale børnebidrag, ville derfor opnå en økonomisk begunstiggelse i forhold til de indtil 1. januar 2022 gældende regler, hvis vedkommende også fik udbetalt halvdelen af børne- og ungeydelsen.